خبر

بیانیه جشنواره عمار در حمایت از فلسطین

دبیرخانه جشنواره مردمی فیلم عمار در حمایت از مردم مظلوم فلسطین بیانیه‌ای با امضای جمعی از هنرمندان و اصحاب رسانه صادر کرد و جمعی از هنرمندان و اصحاب رسانه ادوار جشنواره مردمی فیلم عمار بیانیه ذیل را امضا کردند. بخشی از متن این بیانیه به این شرح است: «پس از دفاع مشروع و ضربه حماسه‌آفرین مجاهدان فلسطینی بر پیکره فرتوت و سست رژیم اشغالگر صهیونیستی، سردمداران کفر و تزویر و زور به تصور جبران شکست مفتضحانه ۱۵ مهرماه ۱۴۰۲، اقدام به مجازات دسته جمعی ساکنان باریکه غزه و قتل عام مردم مظلوم فلسطین کرده و آنگاه با کمک ابزار مضحک و شیطانی رسانه ایادی و همدستان‌شان، تصویر موهوم و حیوانی خود را تطهیر کردند. جنایت رژیم جعلی صهیونیست در بمباران بیمارستان المعمدانی غزه که منجر به کشته و زخمی شدن هزاران کودک، زن و انسان بی‌گناه شد، مرزهای وحشی‌گری را جابه‌جا کرد. در مقابل چشم‌های مردمان جهان، کشورهای اروپایی و دولت آمریکا با تامین انواع سلاح‌های کشتارجمعی و پشتیبانی از این جنایت‌های تاریخی حمایت نیز می‌کنند. ما به‌عنوان جمعی از هنرمندان جشنواره مردمی فیلم عمار ضمن محکومیت شدید جنایت رژیم صهیونیستی در قتل‌عام مردم مظلوم غزه، خواهان همراهی همه فعالان این عرصه در سراسر دنیا برای پایان اشغالگری و اجرای عدالت در سرزمین‌های فلسطینی هستیم.»/ایسنا

زاویه دید

علی رستگار | گروه فرهنگ و هنر

در حسرت ایده‌های ناب

چهلمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران ساعت ۱۸ امروز با برگزاری مراسم اختتامیه و معرفی برگزیدگان بخش‌های مختلف در برج میلاد به پایان می‌رسد. استقبال بالای مخاطبان به‌ویژه فعالان و علاقه‌مندان جوان سینما از این رویداد، فضا و حس و حال خاصی به پردیس سینمایی ملت، محل برگزاری این دوره داده بود و چند روز و شب به‌یادماندنی و خاطره‌انگیز به حافظه این جشنواره معتبر اضافه شد. گرچه این جشنواره به گواه همین اقبال، قابلیت توجه را دارد و می‌توان چنین استقبالی را ناشی از اهمیت و اعتبار آن و عطش علاقه‌مندان سینما به این حوزه دانست اما نمی‌توان اتفاقا به‌دلیل جایگاه، موقعیت و سابقه این جشنواره و امید به بهبود و ارتقای آن در دوره‌های بعدی، چشم را بر خطاها و کم و کاستی‌های اجرایی و ساختار و کیفیت آثار بست و ضعف‌های آن را نادیده گرفت.

این‌که بعد از گذشت چهار ساعت از شروع جشنواره، هنوز کارگران عزیزی معلق بین زمین و هوا مشغول حک لوگوی جشنواره بر بدنه ورودی پردیس سینمایی ملت باشند، مهر تایید دیگری بر دقیقه نودی بودن همیشگی ما ایرانی‌هاست؛ درحالی‌که از مدت‌ها قبل محل برگزاری این رویداد مشخص شده بود و چنین اقدامات دیرهنگامی قابل توجیه نیست. این ایراد اجرایی شاید واقعا در کلیت جشنواره مورد مهم و تعیین‌کننده‌ای نباشد اما وقتی آن را در کنار ایرادات جزئی دیگری قرار می‌دهیم، اتفاقا مجموعه‌ای بدقواره را شکل می‌دهد که در شأن جشنواره فیلم کوتاه تهران نیست. این‌که در فیلمی اسم دخترانه «آفرین» را در زیرنویس انگلیسی به bravo ترجمه می‌کنند، به جز بازخورد خنده‌داری که بلافاصله از جانب مخاطب دریافت می‌کند، ظن‌های مضحک این‌چنینی دیگری درباره سایر فیلم‌ها و بخش‌های جشنواره هم به‌وجود می‌آورد. یکی از مهم‌ترین ایرادات این دوره از جشنواره فیلم کوتاه تهران، عدم اختصاص جایگاه ویژه به اهالی رسانه و منتقدان در سالن‌های نمایش بود. این مورد به‌ویژه در سالن یک که مخصوص نمایش فیلم‌های بخش داستانی سینمای ایران بود بیشتر به چشم می‌آمد و آزاردهنده بود. برگزارکنندگان جشنواره، تفکیکی میان مخاطبانی که برای حضور در سالن بلیت تهیه کرده بودند و آنهایی که به‌عنوان سینماگر، منتقد و خبرنگار کارت در اختیار داشتند، قائل نشدند. برای همین باوجود این‌که اولویت با صاحبان بلیت بود و ابتدا آنها وارد سالن می‌شدند و روی صندلی‌های‌شان می‌نشستند و بعد آنهایی که کارت داشتند اجازه ورود داشتند اما مشکل آنجایی شروع می‌شد که با خاموش شدن چراغ‌های سالن و آغاز اکران فیلم‌ها، آنهایی که بلیت داشتند وارد سالن می‌شدند و آن‌وقت دارندگان کارت ناچار به جابه‌جایی بودند و حتی به‌دلیل تکمیل ظرفیت صندلی‌ها روی زمین می‌نشستند. این مورد حتی با اضافه شدن دو سالن کوچک هم برطرف نشد و ردیف صندلی‌هایی را برای اهل رسانه درنظر گرفتند. در مواجهه با خود فیلم‌ها هم گرچه تلاش‌هایی برای تحقیق شعار این رویداد (جشنواره فیلم کوتاه تهران، آینه همه ایران) صورت گرفت اما در محوری چون بومی‌گرایی در ژانر انگار تنها به همین عبارات بسنده شده بود و غالبا نتایج، نشانی از خلاقیت و نوآوری نداشت. تحقق اهداف جشنواره هم با نقطه مطلوب فاصله داشت و به‌جز رؤیت کم و بیش چشمه‌هایی از بحث ایجاد عدالت فرهنگی برای سینماگران جوان در سراسر ایران، شناسایی و معرفی استعدادها، تقویت جایگاه فیلم کوتاه، در مواردی چون کنشگری و دغدغه‌مندی جریان فیلم کوتاه کشور در تبیین حوزه‌های مختلف آنچنان که باید توقعات برآورده نشد. برخی فیلم‌ها صرفا در حد ایده باقی ماندند و بعضی از آثار هم از موهبت همان ایده خوب نخستین هم برخوردار نبودند و به جای نوآوری و خلاقیت، کار به کپی کردن برخی فیلم‌های بلند انجامید. از این‌رو فیلم‌های بخش جنبی مثل کتاب و سینما به‌دلیل تکیه به ایده و فضای آثار معتبر ادبیات جهان، از امتیاز اولیه و حداقلی مضمونی بهره‌مند بودند. از این نظر شاید بد نباشد در دوره بعد ضمن توجه اصولی‌تر به تنوع ژانری و مطالبه جدی از فیلمسازان جوان در این عرصه، بیشتر از ظرفیت پیوندهای کتاب و سینما استفاده شود و موضوع اقتباس را حتی در بخش اصلی (سینمای داستانی بخش ملی) جزو اولویت‌ها قرار داد.

گفت‌وگو با مسعود اطیابی، کارگردان

هشدار «هتل» به بروز بحران در بنیان خانواده

ساناز قنبری
گروه فرهنگ و هنر

فیلم سینمایی «هتل» آن‌طور که از تعریف‌های مسعود اطیابی هم مشخص است، می‌بایست کار بسیار پرمخاطبی از کار در می‌آمد و این روزها هم در اکران چنین تجربه شده و رکوردهای جذب مخاطب در یک روز و فروش میلیاردی را هم تجربه کرده است. این فیلم پر از بازیگران شناخته‌شده سینمای ایران است. از همان زمان که تبلیغات این فیلم با عکس‌های پژمان جمشیدی، محسن کیایی، ریما رامین‌فر و صدف اسپهبدی پخش شد خیلی‌ها منتظر بودند که ببینند نتیجه چه خواهد شد. کارنامه فیلمسازی مسعود اطیابی را هم دیگر کسی نیست که نشناسد. او فیلم‌های بفروش همچون انفرادی، تگزاس۱و۲، بخارست و دینامیت را ساخته که توانسته‌اند رونقی دوباره به گیشه سینماها ببخشند. البته فعالیت‌های اطیابی صرفا محدود به حوزه سینما نمی‌شود و در تلویزیون هم با سریال‌های «سهمی برای دوست» و «کامیون» توانست مورد توجه مخاطبان قرار بگیرد. فیلم هتل آخرین اثر او، روایت‌گر داستان دو مرد است که یکی با همسر اولش و دیگری با همسر دومش به یک هتل در جزیره کیش رفته‌اند که ناگهان همسر دوم مرد اولی و همسر اول مرد دومی وارد هتل می‌شوند و اتفاقات چالش‌برانگیزی در این میان رقم می‌خورد. با مسعود اطیابی، کارگردان این فیلم درخصوص تمام نکات و جزئیات هتل گفت‌وگو کرده‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

با توجه به ذهنیتی که از مخاطبان فیلم‌تان داشتید، در حال حاضر تا چه اندازه از فروش فیلم هتل راضی هستید؟

آمار دقیق فروش فیلمم در گیشه را نمی‌دانم اما از استقبال مردم بسیار راضی هستم. این فیلم البته در دوره‌ای روی پرده رفته که تراکم فیلم‌های در حال اکران بالاست و چه‌بسا اگر فیلم‌های کمتری در اکران بودند بیشتر هم می‌فروخت. کما‌این‌که وقتی تنها ۱۵ روز از اکرانش می‌گذشت از فروش ۳۰ میلیارد تومان عبور کرد. الان هم خوشبختانه مردم فیلم را تبلیغ دهان به دهان می‌کنند که خود بهترین نوع تبلیغ است.

فیلم‌های شما در این سال‌ها نشان داده که باعث گردش چرخ اقتصاد سینما می‌شود. فکر می‌کنید سهم اصلی موفقیتی که در گیشه دارید به چه فاکتورهایی در فیلم‌های‌تان برمی‌گردد؟

ذائقه مردم تغییر کرده و دیگر به‌راحتی و با فرمول‌های مشخص نمی‌توان فیلمی ساخت که امید به فروشش داشت. هزینه سینما رفتن و همچنین اطلاعات سینمایی مردم بالا رفته و در چنین شرایطی مردم با وسواس بیشتری فیلمی را برای تماشا انتخاب می‌کنند. دیگر با فیلم‌های رنگ و رو رفته نمی‌توان مخاطب را تا انتها در سالن سینما نگه داشت. فیلم باید حرف و تاثیر خوبی روی مردم بگذارد تا با آن همراه شوند که من سعی می‌کنم این ویژگی را در فیلم‌هایم لحاظ کنم.

در تعریف کلی هم، کمدی اثری است که در بیننده شادی و نشاط ایجاد کند و به‌خوبی و خوشی به پایان برسد اما غنای یک اثر کمدی به مفهومی بستگی دارد که به‌واسطه آن تماشاگر به خنده افتاده است. آیا در کمدی هتل به نقد اجتماعی هم دست زده‌اید؟

به طور کلی بدون مطرح کردن نکات اجتماعی در لابه‌لای داستان نمی‌توان فیلم ساخت. نقد اجتماعی و طرح موضوعات اجتماعی در فیلم دومقوله مجزا از یکدیگر هستند. در فیلم کمدی می‌توان موضوعات اجتماعی را طرح کرد. کما‌این‌که در این فیلم هم مباحث اجتماعی متنوعی مثل بی وفایی، بی‌اخلاقی و... مطرح و به چالش کشیده می‌شود؛ مباحثی که بنیان خانواده را متزلزل می‌کند و هشدار آن ضروری است. کلا با نگاهی به تحلیل‌ها، اخبار، فضای واقعی، مجازی و... مفاهیمی را در لابه‌لای فیلم‌هایم می‌گنجانم. متاسفانه خواه‌ناخواه جامعه ما همیشه با مسائل سیاسی عجین است و اتفاقا یکی از نقدهایم این است که آن‌قدر مردم را در سیاست دخیل کردیم که آنها در هر شغل و جایگاهی که باشند به سیاست فکر می‌کنند. این اتفاق البته چندان مطلوب نیست. از نظر من مبنای سیاست باید بر این باشد، زمانی که مشغول کار تخصصی‌مان هستیم به اخبار آزاردهنده فکر نکنیم. من هم سعی می‌کنم برخی از کاستی‌های اجتماعی را تاحدی غیرآزاردهنده در فیلم‌هایم بیان کنم. موافق نیستم که التهابات درون جامعه را به صورت گل درشت (نه‌تنها فایده‌ای ندارد که بار منفی هم به همراه دارد) در فیلم‌هایم به نمایش بگذارم. به معضلات و کاستی‌های موجود در جامعه باید به شکلی ظریف پرداخت.

در فیلم کمدی می‌توان موضوعات اجتماعی را طرح کرد. کما‌این‌که در این فیلم هم مباحث اجتماعی متنوعی مثل بی وفایی، بی‌اخلاقی و... مطرح و به چالش کشیده می‌شود. مباحثی که بنیان خانواده را متزلزل می‌کند و هشدار آن ضروری است

درباره اغلب شخصیت‌های مرد اصلی هتل، این سؤال پیش می‌آید که چرا اینها به محدوده زندگی خودشان قانع نیستند و فریبکارند!

بالاخره اینها واقعیت‌هایی است که در جامعه وجود دارد. این سبک زندگی خیلی از مردان و حتی زنانی است که ریشه‌های متعددی شخصی و اجتماعی دارد و ما این موضوع را در فیلم مطرح کردیم که هشدار داده باشیم.

فکر می‌کنید در شرایط امروز صرفا استفاده از بازیگران چهره برای داشتن ویترینی خوشرنگ و لعاب در فیلم‌ها جواب می‌دهد، چون ظاهرا هتل بیشتر از این مؤلفه بهره گرفته است؟

بعد از نهایی کردن فیلمنامه، انتخاب بازیگر و عوامل از مهم‌ترین کارهاست. فکر کردن به گیشه از مؤلفه‌های اولیه ساخت فیلم کمدی است. گیشه پررونق منوط به فاکتورهای بسیاری است که یکی از آنها انتخاب بازیگر مناسب برای نقش مربوط است. در واقع انتخاب بازیگرهای مناسب یکی از المان‌های بصری برای ایجاد جذابیت یک فیلم است. قطعا اگر بدانم بدون حضور فلان بازیگر از جذابیت فیلمم کاسته می‌شود و آن بازیگر به هر دلیلی نتواند در آن زمان جلوی دوربینم بیاید، ساخت آن فیلم را منتفی می‌کنم؛ کما‌این‌که بارها این کار را انجام داده‌ام. اگر فیلمی ساخته شود اما مخاطب جذب نکند به چه دردی می‌خورد؟ دخل و خرج یک فیلم تجاری باید با هم جور در بیاید.

و زوج پژمان جمشیدی و محسن کیایی هم کماکان در فروش و جذب مخاطب تاثیرگذار هستند.

بالاخره در انتخاب بازیگر باید به این نکته توجه داشت که بازیگران در کنار هم چه رنگ و لعابی به فیلم می‌دهند. مثلا پژمان جمشیدی و سام درخشانی یک زوج هنری خوب هستند یا پژمان جمشیدی و محسن کیایی زوج دیگری هستند که تجربه نشان داده در جذب مخاطب مؤثر هستند و ترکیب‌شان هنوز به آخر خط نرسیده. ضمن این‌که به‌دلیل همکاری‌های پیاپی با پژمان جمشیدی توانایی‌ها و نوع بازی‌اش را می‌شناسم و می‌دانم دوربینم را در چه زاویه‌ای قرار دهم که بازی‌اش در نگاه مردم تاثیرگذارتر جلوه کند. ما درک متقابلی از هم داریم. به‌خوبی با ظرفیت‌های پژمان آشنا هستم و او بی‌تعصب با یک پروژه همراهی می‌کند. او بازیگر بسیار خوبی است که توانمندی‌اش را در ژانرهای مختلف ثابت کرده. در مجموع با بازیگرانم بسیار راحت هستم. خواسته‌هایم را با آنها در یکی دو جلسه تمرین مطرح می‌کنم و آنها در جهت این خواسته‌ها اگر بداهه‌ای هم در حین فیلمبرداری داشته باشند، بیان می‌کنند.

به نظر می‌آید در فیلم‌های‌تان تلاش می‌کنید مرز بین کمدی و ابتذال را رعایت کنید. از این جهت که شوخی‌هایی در فیلم‌های‌تان به کار می‌برید که درست است و از الفاظ نامناسب با هدف خنده گرفتن از مخاطب استفاده نمی‌کنید؟

وقتی من به‌عنوان فیلمساز خانواده‌ها را دعوت به سالن‌های سینما می‌کنم باید تمام جوانب را بسنجم. خانواده‌ها در وهله اول باید نسبت به اثری که می‌بینند اطمینان داشته باشند. مخاطب امروز بسیار باهوش است و با شناخت از سینما، آثار یک کارگردان را دنبال می‌کند. اولین چیزی که برای یک مخاطب بااخلاق مهم است این است که به تماشای فیلمی بنشیند که بدآموزی نداشته باشد. به عبارتی عاری از هرگونه شوخی زننده باشد و خانواده‌ها در سالن سینما با شنیدن دیالوگ‌ها احساس بدی نداشته باشند. البته با توجه به ظرفیت بالای فرهنگی مخاطبان، زیرکانه خیلی از مسائل را بیان می‌کنیم که جذاب هم هست. در این راستا ادعایی ندارم که به قول معروف خیلی پاستوریزه فکر می‌کنم اما هیچ زمان در فیلم‌هایم شوخی‌های سخیف به کار نمی‌برم.

هدف کلی شما از ساخت این فیلم چه بود؟

نیاز مردم به انرژی، خنده و تزریق نشاط به جامعه. من اگر بتوانم مثلا پنج میلیون نفر را به سالن سینما بکشانم و آنها با حالی خوب سالن سینما را ترک کنند، مسئولیتم را در قبال سینما و مردم انجام داده‌ام، چون دشمن در پی خمودگی مردم است و من به عنوان فیلمساز رسالتم شاد کردن مردم. در جامعه اگر کسالت و خمودگی باشد نشاط اجتماعی و روحیه مردم برای کار و زندگی کاهش می‌یابد. مردم می‌توانند در سالن سینما بخندند اما به مضمون فیلم هم فکر کنند.

فکر می‌کنید بتوانید روزی یک فیلم اجتماعی بسازید که همپای فیلم‌های کمدی بفروشد؟

-بله، صددرصد. اگر نیاز جامعه را به فیلم غیرکمدی حس کنم قطعا این کار را خواهم کرد اما الان مردم با مشکلات اقتصادی و اجتماعی عدیده‌ای مواجه هستند که به فیلم کمدی نیاز دارند. کما‌این‌که ساخت فیلم‌های غیرکمدی پرفروش بسیار سهل‌تر از کمدی است، چون ژانر کمدی بسیار سخت و پیچیده است. جامعه‌ای که روزبه‌روز سخت‌پسندتر می‌شود به هر چیزی نمی‌خندد.

برش

از «تگزاس ۳» چه خبر؟

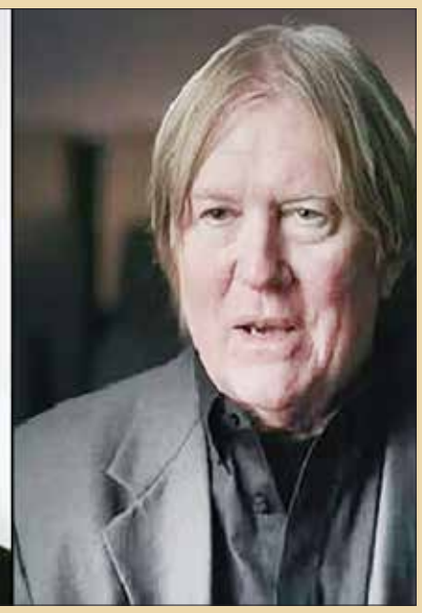
در حال پیش‌تولید «تگزاس ۳» هستم. صحنه‌های کمی از این فیلم را در خارج از ایران و باقی را در داخل ایران فیلمبرداری می‌کنم. این فیلم هم مانند سری‌های پیشین‌اش فیلم کمدی و البته سالمی است که خانواده‌ها با خیال راحت می‌توانند آن را در سالن سینما تماشا کنند. شادابی و نشاط حق ما است.

کاری که از دست من به‌عنوان فیلمساز برمی‌آید این است که با ساخت این فیلم، زمینه را برای دو ساعت کنار هم بودن و نشاط مردم فراهم کنم.

قاب

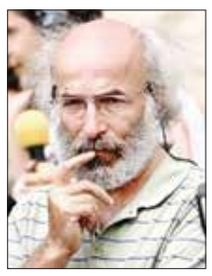

مهرجویی در خارج از ایران به حق خود نرسید

گادفری چشایر، منتقد آمریکایی که آشنایی کاملی با سینمای ایران دارد در مطلبی به توصیف سینمای داریوش مهرجویی پرداخت. در بخش‌هایی از این مطلب که در وب‌سایت «راجر ایبرت» منتشر شده، آمده است: وقتی در اواخر دهه ۹۰ به ایران رفتم، متوجه شدم که مهرجویی در موضوعات بی‌شماری به‌طور گسترده مطالعه می‌کند. به دوستان گفتم که مهرجویی با موهای تیره ژولیده و عینک آفتابی‌اش، مرا یاد لورید، موسیقیدان و ترانه‌نویس معروف آمریکایی می‌اندازد. معتقدم او یکی از هنرمندان بزرگ سینماست و هرگز در خارج از ایران به حق خود نرسیده است.

اکران

«ویلای ساحلی» کیانوش عیاری آذر می‌آید

زمان اکران فیلم «ویلای ساحلی» ساخته جدید کیانوش عیاری مشخص شد؛ در حالی‌که هنوز خبری از سریال «۸۷ متر» او نیست و البته باید دید کدام پلتفرم این سریال را برای پخش می‌پذیرد. این فیلم آخرین کاری است که کیانوش عیاری کارگردانی کرده و رضا عطاران، پژمان جمشیدی و ریما رامین‌فر در آن ایفای نقش می‌کنند.

ویلای ساحلی براساس اعلام رضا رخشان، تهیه‌کننده آن، پس از اتمام مراحل فنی آماده نمایش شده و قرار است طبق گفته تهیه‌کننده، اکران خود را به شکل سراسری از آذرماه سال ۱۴۰۲ در سینماهای کشور آغاز کند.

ویلای ساحلی در حالی اکران می‌شود که هنوز تکلیف سریال پخش نشده کیانوش عیاری، ۸۷ متر هم مشخص نشده است. البته در این‌خصوص مهدی نقویان، رئیس سیمافیلم چندی پیش اعلام کرد سریال ۸۷ متر که چند بار متوقف شد و در آستانه پخش هم دچار چالش‌هایی شد، سر از پلتفرم‌های خانگی درآورد. در مورد این سریال -۸۷ متر- تصمیم‌گیری‌هایی که انجام شده بر این اساس است که به خارج از تلویزیون واگذار شود./ تسنیم

رویداد

«اخت‌الرضا» را نیم‌بها ببینید

در ایام سوگواری وفات حضرت معصومه(س)، فیلم سینمایی «اخت الرضا» در سینماهای سراسر کشور به صورت نیم‌بها اکران می‌شود. مجتبی بهزادیان، مدیر پخش و اکران مؤسسه بهمن سبز ضمن اعلام این خبر گفت: به‌مناسبت ایام سوگواری حضرت فاطمه معصومه(س) و برای ادای دین به ساحت کریمه اهل بیت و محبان ایشان و همچنین تکریم علاقه‌مندان سینمای دینی در روزهای چهارشنبه، پنجشنبه و جمعه به تاریخ سوم تا پنجم آبان، بلیت فیلم سینمایی اخت‌الرضا نیم‌بها خواهد بود. فیلم سینمایی اخت‌الرضا با مشارکت آستان مقدس حضرت معصومه(س) و مجموعه شبکه‌های کربلا وابسته به عتبه حسینیه و توسط سازمان سینمایی سوره به کارگردانی سیدمجتبی طباطبایی و تهیه‌کنندگی جعفر ادیب ساخته و تولید شده و ماجرای سفر بانوی کرامت از مدینه به قم را روایت می‌کند. این فیلم از ۲۲ مهر در سینماهای سراسر کشور در حال اکران است و همزمان با شروع اکران نیم‌بهای آن از تازه‌ترین تیزر این اثر سینمایی هم رونمایی شده است./ مهر